ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 29.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 9-го Апрѣля.— 1848 — Wilno. PIĄTEK, 9-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Апрѣля.

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 30-го Марта, Его Императорское Высочество, Великій Князь Владиміръ Александровичъ, назначенъ Шефомъ Пѣхотнаго Его Величества Короля Сардинскаго Полка, коему именоваться: Пѣхотнымъ Его Императорскаго Высочества, Великаго Князя Владиміра Александровича Полкомъ. (*Р. И.*)

—

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 11-го Марта: Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Португальскомъ Дворѣ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Графъ *Строгоновъ*, согласно прошенію, отозванъ отъ сего поста. Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ въ Бразиліи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Ломоносовъ*, назначенъ быть въ томъ же качествѣ при Португальскомъ Дворѣ.

—

Государь Императоръ, изъ 19-й день Января, Высочайше повелѣть соизволилъ: въ Корпусѣ Лѣсничихъ въ сравненіе съ Корпусовъ Горныхъ Инженеровъ, Маіоровъ болѣе не имѣть, а производить впредь изъ Капитановъ въ Подполковники и въ слѣдствіе того:

1) Изъ положенныхъ по штату 44-хъ маіоровъ, причислить 15 Губернскихъ Лѣсничихъ къ подполковникамъ, а остальныхъ 29 къ капитанамъ.

2) Состоящихъ нынѣ въ Корпусѣ Лѣсничихъ маіоровъ, впредь до повышенія ихъ по старшинству или за отличіе по службѣ въ подполковники, оставить при настоящемъ наименованіи и содержаніи, считая къ производству старшими предъ капитанами, а сихъ послѣднихъ производить въ подполковники не прежде, какъ по производствѣ въ этотъ чинъ маіоровъ, или за особыя по службѣ отличія.

—

Третьяго дня, скончался въ С. Петербургѣ отставный Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Василій Ивановичъ *Болгарскій*. (*С. П.*)

—

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 3-go Kwietnia.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojennym, d. 28 Marca, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Włodzimierz Alexandrowicz, mianowany Szefem Półku Piechoty N. Króla Sardyńskiego, który Półk odtąd ma się nazywać: Piechotnym Jego Cesarskiej Wysokości, Wielkiego Xięcia Włodzimierza Alexandrowicza Półkiem. (*R. I.*)

—

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, w dniu 11 Marca wydany: Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Dworze Portugalskim, Rzeczywisty Radzca Stanu, Hrabia *Strogonow*, na własną prośbę, odwołany został ze swego stanowiska, a Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w Brezylii, Rzeczywisty Radzca Stanu *Łomonosow*, przeznaczony jest do zostawania w tymże charakterze przy Dworze Portugalskim.

—

Jego Cesarska Mość Najwyżéj rozkazać raczył, d. 19 Stycznia r. b.: aby w Korpusie Leśniczych, na wzór Korpusu Inżenierów Górniczych, nie było odtąd Majorów, a nadal, aby awansowani byli Kapitanowie na Podpołkowników, i w skutku tego:

1) Z przeznaczonych etatem 44-ch Majorów, policzyć 15 Leśniczych Gubernialnych do Podpółkowników, a pozostałych 29-ciu do Kapitanów.

2) Znajdujących się obecnie w Korpusie Leśniczych Majorów, aż do awansowania tychże, z kolei starszeństwa, lub za odznaczenie się w służbie, na Podpółkowników, pozostawić przy teraźniejszym tytule i żołdzie, licząc ich do awansu starszymi od Kapitanów, a tych ostatnich awansować na Podpółkowników nie prędzej, aż po awansowaniu do téj rangi Majorów, lub za szczególne odznaczenie się w służbie.

—

Onegdaj zakończył w St. Petersburgu życie, dymissyonowany Rzeczywisty Radzca Tajny, Bazyli *Bołgarski*. (*P. P.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 5 Апрѣля.

Во вчерашнемъ засѣданіи сейма прочитанъ былъ высочайшій проектный декретъ относительно избранія изъ провинцій, къ германскому союзу принадлежащихъ, 113 представителей къ будущему германскому парламенту. Изъ сего числа приходится по соразмѣрности народонаселенія: 19 представителей на провинцію бранденбургскую, 11 на Померанію, 28 на Силезію, 16 на провинцію Саксонскую, 14 на Вестфалію, 25 на провинціи при-рейнскія. Если бы провинціи Прусская и Познанская изъявили желаніе присоединиться къ германскому союзу, тогда пришлось бы избрать: изъ провинцій восточной и западной Пруссіи 23 представителя и изъ герцогства познанскаго 12. Эти выборы будутъ произведены особо изъ каждой провинціи и изъ жителей оныхъ.

— Главные президенты Прусской и Силезской провинціи, Беттигеръ и графъ Іоркъ Вартенбургъ, уволены отъ сихъ должностей по собственному ихъ желанію, и на ихъ мѣста назначены: нынѣшній президентъ регенціи Ауэрсвальдъ и нынѣшній старшій бреславльскій бургомистръ, Пиндеръ.

— Прусское Министерство издало объявленіе, въ которомъ выражаетъ сожалѣніе, что прокламація Короля Прусскаго, предлагавшаго себя въ главы Германіи, была истолкована во многихъ странахъ Германіи не соотвѣтственно съ желаніемъ, выраженнымъ Королемъ въ сей прокламаціи. Министры вмѣстѣ съ тѣмъ объявляютъ, что будутъ опровергать всѣ ложныя толкованія этой прокламаціи. Король Прусскій изъявилъ на то свое согласіе.

— Мы уже сообщили извѣстіе о представленіи Прусскимъ Чинамъ Королемъ двухъ проектовъ законовъ, одного о предстоящихъ выборахъ, другаго объ основаніяхъ будущаго уложенія Пруссіи. Вотъ нѣкоторыя изъ статей втораго проекта закона: Постановленія, заключающіяся въ законѣ 17-го Марта н. г. о представленіи залоговъ для изданія новыхъ газетъ, отмѣняются. — Изслѣдованіе и наказаніе всѣхъ государственныхъ преступленій производятся отнынѣ обыкновенными судами, и всѣ особыя мѣста, учрежденныя для того исключительными законами, симъ отмѣняются. Въ кругъ дѣйствія Кёльнскаго аппелляціоннаго судилища вновь должны быть введены суды присяжныхъ также — относительно преступленій политическихъ и противъ тисненія. — Для обезпеченія независимости судебнаго сословія, лишаются силы всѣ, уклоняющіяся отъ прежнихъ законовъ, постановленія, заключающіяся въ повелѣніяхъ отъ 29-го Марта 1844, о допускаемыхъ въ администраціи увольненіи отъ службы, перемѣщеніи и недобровольномъ зачисленіи въ пенсіонное состояніе судей. — Всѣ Пруссаки имѣютъ право собираться, миролюбиво и безъ оружія, въ отдѣльныхъ помѣщеніяхъ, и исполненіе этого права не подвержено предварительному полицейскому дозволенію. Они имѣютъ также право собираться, безъ предварительнаго полицейскаго дозволенія, въ общества для такихъ цѣлей, которыя не противны существующимъ законамъ. — Пользованіе правами государственныхъ гражданъ отнынѣ независимо отъ Вѣроисповѣданія, и пр.

Познань, 3 Апрѣля.

Командующій здѣсь войсками генералъ фонъ Коломбъ издалъ объявленіе, въ которомъ сказано, что хотя на сихъ дняхъ ожидаютъ особыхъ повелѣній Е. В. Короля о преобразованіи Великаго герцогства Познанскаго, однако же, въ слѣдствіе нынѣшнихъ политическихъ обстоятельствъ, крѣпость Познань признается состоящею въ осадномъ положеніи. Эта мѣра будетъ исполняема съ величайшею кротостью. Объявленіе осаднаго положенія никакъ не можетъ подать повода, какъ разнесся слухъ, къ обстрѣливанію города. Бомбардированіе можетъ быть оправдано только въ томъ крайнемъ случаѣ, если явный врагъ ворвется и утвердится въ городѣ, или если вооруженныя толпы, уже находясь въ городѣ, нападутъ на укрѣпленія. Правительство имѣетъ въ виду единственно обезпеченіе спокойствія и порядка въ городѣ и защиту его отъ внѣшнихъ и внутреннихъ враговъ. Въ слѣдствіе сего: 1) Запрещаются всѣ сборища на улицахъ и прохожденіе ихъ большими толпами; 2) запрещается носить всякаго рода оружіе, равно какъ собирать и хранить запасы оружія; 3) иностранцы и жители дру-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 5 kwietnia.

Na wczorajszém posiedzeniu Sejmu odczytano Zgromadzeniu Najwyższy propozycyjny dekret względem wybrania z prowincyi, do Związku Niemieckiego należących, 113 Reprezentantów, do przyszłego Niemieckiego Parlamentu. Z téj liczby przypada w miarę ludności: 19 Reprezentantów na prowincyą Brandeburgską, 11 na Pomeranią, 28 na Szląsk, 16 na prow. Saską, 14 na Westfalią, 25 na prow. Nad-Reńską. Gdyby zaś prowincye Prusska i Poznańska objawiły życzenie być wcielonemi do Związku Niemieckiego, natenczas należałoby wybrać z prowincyi Pruss Wschodnich i Zachodnich 23 Reprezentantów, a z Xięstwa Poznańskieg 12. Wybory te mają nastąpić oddzielnie z każdéj prowincyi i paść tylko na jéj mieszkańców.

— Naczelni Prezydenci prowincyi: Prusskiéj i Szląskiéj, *Bötticher*, i Hr. *Jork Wartenburg*, zostali na własne żądanie od obowiązków tych uwolnieni; na ich zaś miejsce mianowani: dotychczasowy Prezes Rejencyi, *Auerswald*, i dotychczasowy Nad-Burmistrz Wrocławia, *Pinder*.

— Ministerstwo Prusskie wydało ogłoszenie, w którém wynurza ubolewanie, że odezwa Króla Pruskiego, w któréj się ogłasza naczelnikiem Niemiec, została wytłumaczona w wielu krajach Niemieckich wbrew życzeniu, wyrażonemu w niéjże saméj przez Króla. Ministrowie przeto oświadczają zarazem, iż będą zbijali wszelkie błędne wykłady rzeczonéj odezwy. Król Pruski oświadczył na to swoje zezwolenie.

— Doniesioném już było o podaniu Zgromadzeniu Połączonych Stanów Prusskich przez Króla dwóch projektów do prawa, jednego o następujących wyborach, drugiego o zasadach przyszłéj konstytucyi Pruss. — Oto są niektóre artykuły z tego drugiego projektu: Postanowienia, zawarte w prawie z d. 17 Marca o składaniu ewikcyi dla wydawania nowych gazet, uchylają się. — Processa i kary za wszelkie zbrodnie stanu należą odtąd do sądów zwyczajnych, a wszystkie sądownictwa osobne, zaprowadzone w tym celu przez prawa wyjątkowe, zostają odtąd zniesione. W zakres czynności sądu appellacyjnego w Kolonii znowu mają być wprowadzone Sądy przysięgłych, także i względem zbrodni politycznych i nadużyć wolności druku. — Dla zabezpieczenia niezawisłości stanu sądowego, tracą moc obowiązującą wszystkie, przeciwne uprzednim prawom, postanowienia, zawarte w dekretach z d. 29 Marca 1844, mocą których dopuszczone zostało w administracyi uwalnianie ze służby, tudzież przemieszczanie ich, lub niedobrowolném zaliczanie do stanu emerytalnego. — Wszyscy Prussacy mają prawo zgromadzać się spokojnie i bez broni, w oddzielnych mieszkaniach, i używanie tego prawa nie podlega uprzedniemu dozwoleniu policyi. Mają też prawo zawiązywać, bez uprzedniego dozwolenia policyi, towarzystwa w takich celach, które nie są przeciwne istniejącym prawom. Używanie praw obywatelskich nie zależy odtąd od wyznania, i t. d.

Poznań, 3 kwietnia.

Dowodzący tu wojskami Jenerał v. *Kolomb* ogłosił dzisiaj odezwę, w któréj powiedziano: że chociaż w tych dniach oczekują szczególnych rozkazów J.K. Mości, względem nowéj organizacyi W. X. Poznańskiego, jednakże, w skutek niniejszych politycznych okoliczności, twierdza Poznańska ogłasza się za będącą w stanie oblężenia. Środek ten będzie dopełniony z całą surowością, atoli nie może być powodem, jak głoszą fałszywe pogłoski, do strzelania na miasto. Bombardowanie mogłoby być tylko usprawiedliwione w ostatecznym razie, jeśliby nieprzyjaciel zewnętrzny wszedł i obwarował się w mieście, lub jeśliby tłumy zbrojne, znajdujące się już w mieście, uderzyły piérwsze na twierdzę. Rząd ma jedynie na celu zabezpieczenie spokojności i porządku w mieście, i ochronienia go tak od zewnętrznych jako i wewnętrznych nieprzyjaciół. Przeto, w skutek ogłoszonego stanu oblężenia: 1) Zabronione są wszelkie zgromadzania się na ulicach i chodzenie po nich wielkiemi tłumami. 2) Zabrania się noszenie broni wszelkiego rodzaju, jako też urządzanie jéj zapasów. 3) Cudzoziemcy, oraz przybywający z innych miejsc krajowcy, mogą przebywać w mieście nie

гихъ мѣстъ могутъ пребывать въ городѣ только съ законными, засвидѣтельствованными паспортами; 4) всѣ проступки военныхъ лицъ будутъ судимы военнымъ судомъ, и т. под.

— Сегодня по утру перевезли чрезъ Познань къ вильдскому укрѣпленію, 100 центнеровъ пороха, по полудни прошелъ второй транспортъ пороха, гранатъ и другихъ военныхъ припасовъ.

— Прусскія войска все болѣе и болѣе собираются въ В. герцогствѣ познанскомъ. Сегодня по полудни былъ смотръ въ городѣ многочисленному отряду прибывшихъ войскъ; на канонерской площади поставлены были орудія; на вильгельмской площади стоитъ эскадронъ гусаръ, баталіонъ пѣхоты и генеральный штабъ; на рынкѣ и по смежнымъ улицамъ разставлены пикеты отъ 15—20 чел.; патрули постоянно ходятъ по городу. Число собравшихся войскъ въ Великомъ герцогствѣ познанскомъ, простирается уже до 40,000 чел.

Австрія.

Вѣна, 2 Апрѣля.

Происшедшія въ послѣднее время, въ Ломбардо-Венеціанскомъ Королествѣ, чрезвычайныя событія, поставляютъ Австрійскую Имперію въ необходимость немедленно предпринять рѣшительныя мѣры противъ усилія онаго отпасть отъ владѣній Имперіи. Въ слѣдствіе сего, Его Велич. Императоръ повелѣлъ тотчасъ поставить корпусъ арміи на рѣкѣ Изонцо, подъ начальствомъ фельдмаршала графа Нугента, и министерства предприняли уже нужныя для сего мѣры.

— Весь здѣшній гарнизонъ, за исключеніемъ 2,000 чел., отправляется въ походъ въ Италію. Вчера 7-й баталіонъ егерей отправился по желѣзной дорогѣ въ Чилли, а сегодня вечеромъ отправляется по сему же пути пѣхотный эрцгерцога Карла полкъ. Два другіе полка выступятъ туда же въ Понедѣльникъ. Вспомогательный корпусъ подъ начальствомъ графа Нугента, собирается при Герцѣ, гдѣ соединится съ другими войсками и начнетъ дѣйствовать противъ Венеціи.

— Изъ Медіолана сообщаютъ, что чужестранные консулы отсовѣтывали фельдмаршалу Радецкому бомбардированіе сего города; но ближайшіе генералы были противнаго мнѣнія, особенно фельдмаршалъ Шенгальсъ. Радецкій принялъ послѣдній совѣтъ и городъ былъ бомбардированъ.

— Пришедшая нынѣ почта изъ Вероны сообщаетъ отъ 27 Марта, что эрцгерцогъ Вице-Король съ семействомъ отправился въ Инспрукъ.

— Вчера обнародовано было, что эрцгерцогъ Лудовикъ подалъ въ отставку, и весь статс-совѣтъ, состоявшій подъ его предсѣдательствомъ, распущенъ. Это извѣстіе произвело благопріятное вліяніе на биржу. Сегодняшняя Вѣнская газета подтверждаетъ сіе извѣстіе. Эрцгерцогъ Лудовикъ, дядя Императора, родившійся въ 1784 году, состоялъ въ званіи генерал-фельдцейхмейстера и главнаго директора артиллеріи. Министръ юстиціи, Таффе, также подалъ въ отставку.

— Вчера, при восклицаніяхъ собравшагося народа, Императоръ показался во дворцѣ и возружилъ германское знамя въ окнѣ. Такое же знамя развѣвается теперь и на башнѣ главной Вѣнской церкви св. Стефана.

— Министерство просвѣщенія пригласило сюда Кустоша Шафарика изъ Праги, для совѣщанія съ нимъ относительно введенія славянскихъ училищъ въ Австрійской имперіи.

— Изданіе Австрійскаго Наблюдателя прекратится въ концѣ Апрѣля. Вмѣсто него будутъ издавать другой журналъ, въ духѣ, сообразномъ съ вѣкомъ, подъ названіемъ: *Австрійская Газета.*

3 Апрѣля.

Въ Вѣнской газетѣ подробно описываютъ печальныя происшествія, случившіяся въ Ломбардо-Венеціанскомъ Королевствѣ. Сардинскій министръ иностранныхъ дѣлъ препроводилъ къ австрійскому посланнику въ Туринѣ, 8-го Февраля, ноту, въ коей изъяснилъ, что Король Сардинскій намѣренъ обнародовать въ своемъ владѣніи новый уставъ, который не только не повлечетъ за собою никакой перемѣны въ сношеніяхъ между обоими государствами, но еще упрочитъ оныя. Между тѣмъ Сардинское правительство скрытно дѣйствовало къ возбужденію жителей Ломбардо Венеціанскаго Королевства, допуская распростра-

inaczéj, jak na mocy prawnych, przez władzę poświadczonych paszportów. 4) Wszelkie wykroczenia osób wojskowych, sądzone będą sądem wojennym i t. d.

— Dziś rano przewieziono przez Poznań do szańca Wilda, 100 centnarów prochu; po południu widzieliśmy drugi transport prochu, granatów i innéj amunicyi wojennéj.

— Wojska Pruskie coraz w większéj zbierają się liczbie w W. Xięstwie Poznańskiém. Dziś od godz 3 po południu, wielkie massy wojska rozstawiono w mieście. Na placu kanonierskim postawiono działa, a na placu Wilhelma stoi szwadron huzarów, batalion piechoty i sztab jeneralny; na rynku i po blizkich ulicach, ustawiono pikiety od 15—20 żołnierzy; patrole ciągle przebiegają miasto. Liczba zebranych wojsk w W. Xięstwie Poznańskiém wynosi już 40,000 ludzi.

Austrya.

Wiedeń, 2 kwietnia.

Zaszłe w najnowszym czasie w Lombardzko-Weneckiem Krolewstwie nadzwyczajne wypadki, wymagają koniecznie w interessie całéj monarchii, aby zapobiedz śpiesznie i energicznie przywiedzionéj już do skutku usilności oderwania się od Cesarskiego państwa. Jego Ces. Mość rozkazał przeto wystawić natychmiast korpus armii nad rz. Isonzo, pod dowództwem Feldmarszałka Hr. Nugent, i wydał do przynależnych ministerstw stosowne rozporządzenia, by niezwłócznie użyto wszelkich do tego potrzebnych środków.

— Cała tutejsza załoga, prócz dwóch tysięcy, wybiera się w pochód do Włoch. Wczoraj 7 batalion strzelców udał się koleją żelazną do Cilly, a dziś w wieczór odjeżdża także tąż drogą półk piechoty Arcy-Xięcia Karola. Dwa inne półki pośpieszą za niemi w Poniedziałek. Korpus posiłkowy, pod dowództwem Hr. Nugent, zbiera się pod Gorycyą, gdzie połączy się z innemi wojskami i rozpocznie działania przeciw Wenecyi.

— Według wiadomości z Medyolanu, obcy Konsulowie odradzali Feld-Marszałkowi Radeckiemu bombardowanie tego miasta; ale najbliżsi Jenerałowie przeciwnego byli zdania, szczególniéj Feldmarszałek Schönhals Radecki usłuchał rady ostatniéj i miasto zostało bombardowane. Szkody są ogromne.

— W téj chwili nadchodząca poczta z Werony, z d. 27 marca, donosi, że Arcy-Xiąże Wice-Król z familią udał się do Inspruku.

— Już dnia wczorajszego głoszono we wszystkich towarzystwach i miejscach publicznych, że Arcy-Xiążę Ludwik podał się do dymissyi, i że cała Rada Stanu, na któréj stał czele, jest rozwiązana. Wiadomość ta wywarła wpływ pomyślny na giełdę. Dzisiejsza Gazeta Wiedeńska potwierdza jedno i drugie. Arcy-Xiąże Ludwik, stryj Cesarza, urodzony 1784 roku, miał tytuł Jenerał-Feldzeigmistrza i Naczelnego Dyrektora Artylleryi — Minister sprawiedliwości, Taaffe, podał się też do dymissyi.

— Wczoraj, Cesarz Jego Mość wśród powszechnéj radości, ukazał się i zatknął w oknie zamku chorągiew Niemiecką. Takaż chorągiew powiewa od wczoraj na głównéj wieży kościoła św. Stefana.

— Ministerstwo oświecenia wezwało tu Kustosza Szaffarika z Pragi, dla naradzenia się z nim względem zaprowadzenia szkół Sławiańskich w prowincyach monarchii Austryackiéj.

— *Dostrzegacz Austryacki* z końcem tego miesiąca wychodzić przestanie. W jego miejscu wydawany będzie dziennik pod tytułem: *Gazeta Austryacka*, redagowany w duchu odpowiednym obecnemu czasowi.

Dnia 3 kwietnia.

Dzisiejsza Gazeta Wiedeńska opisuje obszernie powody nader smutnych wypadków, zaszłych w królestwie Lombardzko-Weneckiém i rozpoczęcia wojny ze strony Sardynii. Dnia 8-go Lutego Minister spraw zagranicznych Króla Sardyńskiego, przesłał notę Posłowi Austryackiemu w Turynie, w któréj wyraża, że lubo Monarcha jego ma zamiar nadać państwom swoim ustawę, jednakże zmiana ta systematu nie pociągnie za sobą zmiany stosunków między obu państwami, ale je jeszcze ściśléj zespoli. Tymczasem rząd Sardyński działał skrycie na podburzenie ludów składających królestwo Lombardzko-Weneckie, już to dozwalając rozszerzać bun-

нять мятежническія сочиненія и формировать въ Туринѣ отрядъ волонтеровъ, въ который принимаемы были Австрійскіе подданные. Австрійскій посланникъ графъ Буоль жаловался на это, но получилъ 22-го Марта отвѣтъ, что Сардинія пламенно желаетъ оставаться въ дружественныхъ сношеніяхъ съ Австріею. Несмотря на то, на другой день (23 Марта) обнародованъ манифестъ къ жителямъ Ломбардіи и Венеціи, въ коемъ Король, объявляя, что пришло время къ освобожденію ихъ, предлагаетъ въ помощь свои войска, расположенныя на границѣ. Поступокъ сей не требуетъ ни какого объясненія, но ясно доказываетъ, что Сардинское правительство приготовляло и возбуждало возстаніе въ союзномъ государствѣ, тогда какъ въ дипломатическихъ сношеніяхъ до послѣдней минуты прибѣгало къ лицемѣрной дружбѣ. Послѣ того манифеста графъ Буоль тотчасъ выѣхалъ изъ Турина, а по полученіи въ Вѣнѣ извѣстія, посланы были Сардинскому посланнику его паспорты. По донесеніямъ изъ Генуи, 23-го Марта сняты были черные гербы съ австрійскаго консульства, безъ всякаго сопротивленія со стороны мѣстнаго начальства.

— Общее мнѣніе въ Вѣнѣ враждебно относительно Сардиніи; тысячи волонтеровъ записываются въ войска, назначенныя въ Ломбардію. Венгерскій Сеймъ предоставилъ въ распоряженіе австрійскаго Императора 100,000 чел. войска. Вчера, выступилъ въ Италію корпусъ волонтеровъ, состоящій изъ 4,000 чел.

Эрцъ-герцогъ Албертъ, по собственному прошенію, уволенъ отъ командованія войскомъ въ нижней Австріи.

— Министръ финансовъ баронъ Кюбекъ, вышелъ въ отставку, по поводу ослабленія силъ, а на мѣсто его назначенъ баронъ Крауссъ, вторый губернскій президентъ Галиціи.

— Временный предсѣдатель совѣта министровъ, гр. Коловратъ, подалъ просьбу объ отставкѣ; по крайне разстроенному его здоровью, предсѣдательство совѣта поручено временно министру иностранныхъ дѣлъ, гр. Фикельмону. Верховный канцлеръ, графъ Инцаги, уволенъ отъ должности, по прошенію, послѣ пятидесятилѣтней службы.

— Изъ Клаузенбурга увѣдомляютъ, что тамошніе жители подали начальству прошеніе о присоединеніи княжества Семиградскаго къ Венгріи. Прошеніе сіе принято въ уваженіе.

— По повелѣнію Его Величества Императора, полицейскія должности при дворѣ уничтожаются, и управленіе всѣми заведеніями и присутственными мѣстами, учрежденными для охраненія спокойствія, порядка и общественной безопасности, переходитъ въ вѣдомство министерства внутреннихъ дѣлъ.

— Національная гвардія дѣятельно формируется. Молодые дворяне опредѣляются въ оную и избираются въ офицеры. Герцогъ Аурэсбергъ избранъ начальникомъ отдѣленія. Мундиръ будетъ синій, съ красными отворотами.

— Изъ Тріэста получены, отъ 24-го Марта, очень благопріятныя извѣстія о положенія города. Всѣ тамошнія сословія обнаруживали величайшій энтузіасмъ и непоколебимую преданность къ Императорскому Дому. Національная гвардія исполняетъ свою службу съ неутомимымъ усердіемъ, и наблюдаетъ за спокойствіемъ и порядкомъ въ городѣ. Многіе эммиссары, прибывшіе изъ Венеціи съ намѣреніемъ возмутить народъ, были схвачены ею при выходѣ на берегъ, и отданы въ руки правосудія.

Пресбургъ, 1 Апрѣля.

Эрцгерцогъ Палатинъ прибылъ 29-го Марта изъ Вѣны, и привезъ королевскую резолюцію, въ которой отвергались главнѣйшія статьи проекта закона, предложеннаго сеймомъ, о независимомъ отвѣтственномъ венгерскомъ министерствѣ. Это извѣстіе привело всѣхъ въ величайшее волненіе. Въ засѣданіи сейма, президентъ совѣта графъ Баттіани объявилъ, что нація не можетъ принять этой резолюціи, и потому министерство подаетъ въ отставку. Эрцгерцогъ умолялъ министровъ остаться въ должностяхъ, и далъ слово испросить у императора соизволеніе на общее желаніе. Министры и собраніе были успокоены этимъ обѣщаніемъ, и эрцгерцогъ тотчасъ поѣхалъ опять въ Вѣну. Возвращенія его ожидали здѣсь съ большимъ нетерпѣніемъ. Вчера, эрцгерцогъ Палатинъ возвратился изъ Вѣны, и привезъ съ собою соизволеніе императора на предложенія сейма. Между тѣмъ въ Пестѣ волненіе достигло крайней степени, и уже поговаривали о назначеніи временнаго правительства.

---

tywnicze pisma, już utwarzając w Turynie korpus ochotników, do którego poddani Cesarza przyjmowani byli. Poseł Austryacki hr. Buol, zaniósł na to urzędowne zażalenie, otrzymał jednakże odpowiedź (22 Marca), że Sardynija życzy sobie najgoręcéj zostawać z Austryą wnajprzyjaźniejszych stosunkach. Zaraz atoli nazajutrz (23 Marca), ogłoszono manifest do ludów Lombardyi i Wenecyi, w którym Krol, oświadczając im, że nadeszła nakoniec chwila ich wyzwolenia, ofiaruje im w pomoc swoje wojska, przy granicach zebrane. Akt ten nie potrzebuje żadnego tłumaczenia. Dowodzi on jasno, że rząd Sardyński przygotowywał i podżegał powstanie w państwie, ściśle z nim sprzymierzoném, wówczas, kiedy w stosunkach dyplomatycznych aż do ostatniego dnia udawał przyjaźń obłudną. Hr. Buol po tym manifeście Turyn natychmiast opuścił, a zaś Posłowi Sardyńskiemu w Wiedniu, zaraz po otrzymaniu tego aktu, odesłano paszporta. Według wiadomości z Genui, w dniu 23 Marca pospólstwo zrzuciło herby z konsulatu Austryackiego, przeciw czemu władze miejscowe żadnego nie stawiły oporu.

— Ogólna opinia w Wiedniu oburzona jest przeciw Królowi Sardyńskiemu. Tysiące ochotników zapisują się do wojska, przeznaczonego do Lombardyi. Sejm Węgierski oddał pod rozporządzenie Cesarza Austryackiego 100,000 wojska. Wczoraj wyruszył do Włoch korpus ochotników, liczący już teraz około 4,000 ludzi.

— Arcyxiążę Albert, na własne żądanie, uwolniony został od dowództwa wojska w Austryi niższéj.

— Minister skarbu, Baron Kübeck, złożył urzędowanie, z powodu osłabionych sił wiekiem, posadę zaś te otrzymał Baron Krauss, drugi Prezydent Gubernialny Galicyi.

— Tymczasowy Prezes Rady Ministrów, Hr. Kolowrath, podał także prośbę o uwolnienie, z powodu osłabionego zdrowia. Prezesostwo Rady poruczono tymczasowo Ministrowi spraw zagranicznych, Hr. Ficquelmont. W. Kanclerz, Hr Inzaghi, uwolniony został od obowiązki, po 50-ciu latach służby.

— Donoszą z Klauzenburga, że obywatele tego miasta podali do gubernium prośbę o przyłączenie do Węgier Xięstwa Siedmiogrodzkiego. Prośba ta została przychylnie przyjęta.

— Z rozkazu J. C. Mości, urzędy policyjne przy dworze zostały zniesione; zarząd zaś nad wszystkiemi zakładami i urzędami, ustanowionemi dla utrzymania spokojności, porządku i publicznego bezpieczeństwa, przechodzi do wydziału Ministerstwa spraw wewnętrznych.

— Formowanie się gwardyi narodowéj postępuje szybko. Młodzież szlachecka zapisuje się do szeregów i jest wybierana na oficerów. Xiążę Auersperg obrany został Szefem sekcyi. Mundur gwardyi jest granatowy, z czerwonemi wyłogami.

— Z Tryestu otrzymano d. 24 marca nader pocieszające wiadomości o położeniu miasta. Wszystkie klassy tamecznych mieszkańców okazywały największy zapał i niezachwianą wierność dla domu Cesarskiego. Gwardya narodowa pełni swą służbę z niezmordowaną gorliwością i czuwa nad utrzymaniem spokojności i porządku w mieście. Wielu emissaryuszów, którzy przybyli z Wenecyi w zamiarze wzburzenia ludu, zostało ujętych przez gwardyą przy wylądowaniu, i oddanych w ręce sprawiedliwości.

Prezburg, 1 kwietnia.

Dnia 29 Marca, Arcyxiążę Stefan przybył tu z Wiednia, przywożąc rezolucyą Królewską, przez którą odrzucone zostały najgłówniejsze artykuły projektu do prawa, podanego przez Sejm Węgierski, o niezawisłém odpowiedzialném Ministerstwie Węgierskiém. Wiadomość o tém wywołała powszechne wzburzenie. Na posiedzeniu Sejmu, Prezes Rady Hr. Batthyani oświadczył, iż naród nie może przyjąć téj rezolucyi i przeto Ministerstwo podaje się do dymissyi. Arcyxiążę zaklinał Ministrów aby pozostali na swych urzędach, a sam dał słowo, iż wyjedna u Cesarza zezwolenie na wspólne żądania. Ministrowie i Sejm przestali na tém zapewnieniu, a Arcyxiążę Palatyn natychmiast pojechał znowu do Wiednia. Powrotu jego oczekiwano tu z najżywszą niespokojnością. Jakoż powrócił wczoraj i przywiózł zezwolenie Cesarza na przełożenia Sejmu. Tymczasem w Peszcie, wzburzenie doszło było do najwyższego stopnia i już zaczynano mówić o utworzeniu tymczasowego rządu.

Францiя.

Парижъ, 4—6 Апрѣля.

Временное правительство издало слѣдующее повелѣнiе: ,,Обративъ вниманiе на то, что должно привести въ устройство добровольныя приношенiя, предлагаемыя великодушными гражданами, и придать этому дѣлу торжественнось, требуемую нынѣшнимъ положенiемъ и изъявить признательность, заслуженную пожертвованiемъ, правительство постановляетъ: 1) Учредить коммиссiю для принятiя и приведенiя въ порядокъ добровольныхъ и патрiотическихъ приношенiй, предлагаемыхъ отечеству. 2) Эта коммиссiя будетъ органомъ публичной признательности въ отношенiи къ гражданамъ, которые уже подали примѣръ пожертвованiями. 3) Она приметъ всѣ необходимыя мѣры для того, чтобы сiи пожертвованiя были извѣстны и цѣнимы. 4) Слѣдуютъ имена членовъ коммиссiи.

— Говорятъ, что, подъ руководствомъ министра внутреннихъ дѣлъ, будетъ учреждена охранная стража изъ 1,000 чел., которая раздѣлена будетъ на 8 пѣхотныхъ ротъ и два эскадрона. Часть этой стражи уже сформирована и для помѣщенiя ея отведены двѣ казармы.

— Третьяго дня биржевыя событiя были весьма благопрiятны; 3 процентныя ренты неожиданно поднялись съ 38 на 41½, а 5 процентныя съ 57½ на 61 фр. Нашлись дѣйствительные покупатели на звонкую монету, чего не было со времени открытiя биржи послѣ революцiи; получено много заказовъ на срокъ.

— По распоряженiю временнаго правленiя, часть имѣнiй и лѣсовъ, принадлежавшихъ королевскому дому, причислена къ народнымъ имуществамъ. Король Лудвикъ Филиппъ имѣлъ на 600,000 фр. рентовъ, кои внесены были въ книгу нацiональнаго долга, на чужое имя. Это теперь только обнаружено г-мъ Маратомъ.

— Парижскiе журналы крайне встревожены попыткою, которую произвела уличная толпа противъ типографiи газеты *la Presse*, въ которой Эмиль де Жирарденъ весьма дѣльно и рѣзко указываетъ на ошибки и ложную систему нынѣшняго временнаго правительства. Жирарденъ призвалъ въ кабинетъ редакцiи нѣсколькихъ депутатовъ изъ толпы, собравшейся у его дома, и объявилъ имъ, что первая обязанность республики состоитъ въ расширенiи правъ свободы тисненiя, и что все то, что онъ пишетъ нынѣ, онъ писалъ и при прежнемъ правительствѣ. Всѣ журналы, ужаснулись этому самоуправству толпы, и издали прокламацiю для предупрежденiя такихъ насилiй.

— Въ Лiонскомъ Вѣстникѣ совѣтуютъ, чтобы нацiональное собранiе происходило не въ Парижѣ, а въ одномъ изъ центральныхъ городовъ Францiи, какъ наприм. въ Буржѣ, чтобы члены этого собранiя не подвергались затрудненiямъ, также влiянiю народа и войска.

— Не проходитъ дня, чтобы въ Парижѣ и въ департаментахъ не открылось нѣсколькихъ республиканскихъ обществъ. Въ одномъ Парижѣ теперь ихъ цѣлая сотня. Новыя газеты также появляются почти каждый день. Уже затрудняются въ придумыванiи новыхъ отличительныхъ названiй, и газеты должны прибѣгать къ прилагательнымъ именамъ, чтобы различаться одна отъ другой. Полагаютъ впрочемъ, что только малое число новыхъ газетъ переживетъ открытiе нацiональнаго собранiя.

— По предписанiю временнаго министра народнаго просвѣщенiя, бывшiя королевскiя коллегiи должны впредь называться лицеями и носить на слѣдующiя имена: Коллегiя Лудовика-Великаго — *Декартовъ Лицей.* Коллегiя Генриха IV-го — *Корнелевъ Лицей.* Коллегiя Святаго-Лудовика — *Монжевъ Лицей.*

— Общество рабочихъ, называющееся *Atelier*, объявило себя, въ поднесенномъ временному правительству адрессѣ, въ пользу возвращенiя войскъ въ Парижъ. То же общество рѣшило выйти на встрѣчу первымъ отрядамъ войскъ, которыя войдутъ въ Парижъ, чтобы показать, что народъ не принимаетъ ихъ съ нерасположенiемъ и недовѣрчивостiю, но какъ своихъ земляковъ и братьевъ.

— Въ *La Presse* напечатано: Въ одномъ многочисленномъ собранiи рабочихъ, когда была рѣчь о миллiонѣ франковъ изъ королевскаго содержанiя, которые временное правительство обѣщало распредѣлить между рабочими, было объявлено, что, по полученному извѣстiю, Король Филиппъ и его семейство прибыли въ Лондонъ безъ всякихъ денежныхъ средствъ.

Francya.

Paryż, 4—6 kwietnia.

Rząd tymczasowy ogłosił następujący rozkaz: zwra-
cając uwagę na to, że należy urządzić dobrowolne ofiary,
wnoszone przez wspaniałomyślnych obywateli, i nadać téj
rzeczy uroczystość, jakiéj wymaga obecne położenie in-
teressów, jako też wdzięczność, na którą zasługuje ich
dobroczynność, rząd postanawia: 1) ustanowić Kommis-
syą dla przyjmowania i urządzania dobrowolnych i pa-
tryotycznych ofiar, składanych na rzecz ojczyzny. 2) Taż
Kommissya będzie organem publicznéj wdzięczności
względem obywateli, którzy już dali przykład swemi
ofiarami. 3) Przedsięweźmie wszystkie niezbędne środ-
ki, aby te ofiary pozyskały głośność i szacunek. 4) Na-
stępują imiona członków Kommissyi.

— Mówią, że pod kierunkiem Ministra spraw wewnętrznych, ma być utworzona straż bezpieczeństwa, złożona z 1000 głów. Straż ta podzielona zostanie na 8 kompanii pieszych i dwa szwadrony. Część téj gwardyi już jest uorganizowana i dwoje koszar dla niéj przeznaczono.

— Onegdajsza giełda okazała wypadki nader pocieszające; renty 3-procentowe niespodzianie podskoczyły ze 38 na 41½, a 5-procentowe z 57½ na 61 franków. Znaleźli się prawdziwi kupcy na gotowiznę, i czego nie było od otwarcia giełdy po rewolucyi, zawarto wiele układów na termin.

— Rząd tymczasowy wcielił do dóbr narodowych część
dóbr i lasów, należących dawniéj do listy cywilnéj. Król
Ludwik Filip posiadał 600,000 fr. w rentach, zamieszczo-
nych w wielkiéj xiędze długu narodowego; summy te u-
mieszczone były pod cudzem imieniem, i teraz dopiéro
przez P. Marast wykryte zostały.

— Dzienniki Paryzkie są nadzwyczajnie zatrwożone
zamachem, który uliczna tłuszcza uczyniła w tych dniach
przeciw typograficznemu zakładowi gazety *La Presse*, któ-
réj wydawca, P. Emil Girardin, bardzo ostro i silnie po-
wstawał w niéj na omyłki i mylny systemat tymczasowego
Rządu. P. Girardin wezwał do gabinetu redakcyi kil-
ku deputowanych od tłumu, zgromadzonego przed jego
domem i przełożył im, że piérwszy obowiązek Rzeczy-
pospolitéj jest, utrzymać i rozszerzyć swobodę druku, i
że to, co on pisze teraz, pisał także i za uprzedniego rzą-
du. Wszyscy dziennikarze, przerażeni są tą samowolno-
ścią tłumu, i wydali odezwę dla zapobieżenia nadal
podobnym gwałtom.

— Kuryer Lyoński radzi, ażeby Zgromadzenie Narodowe nie obradowało w Paryżu, ale w jakiem środkowém mieście Francyi, np. w Bourges; prawodawcy bowiem nie byliby narażeni na ciągłe roztargnienia, tudzież byliby zabezpieczeni od wpływu ludu i siły zbrojnéj.

— Nie mija dzień, aby w Paryżu i w Departamentach nie zawiązało się kilku nowych towarzystw republikańskich; w samym Paryżu znajduje się ich sto. Nowe też gazety prawie co dzień się ukazują. Redaktorowie ich mają już trudność w wynalezieniu nowych charakterystycznych tytułów i muszą uciekać się do przymiotników, aby się odróżnić jedne od drugich. Utrzymują jednakże, że chyba tylko niewielka ich liczba dożyje do czasu otworzenia Zgromadzenia narodowego.

— Wyrokiem tymczasowego Ministra Oświecenia, zakłady naukowe Paryzkie zwane Kollegiami Królewskiemi, zostały przezwane Lyceami, i mają nosić następne nazwy: Kollegium Ludwika Wielkiego — *Lyceum Descartes.* Kollegium Henryka IV — *Lyceum Corneille.* Kollegium św. Ludwika — *Lyceum Monge.* Kollegium Bourbon — *Lyceum Bonaparte.* Kollegium Charlemagne — *Lyceum Charlemagne.*

— Towarzystwo robotników pod nazwą *Atelier*, oświad-
czyło się w adressie, do Rządu tymczasowego podanym,
za powrótem wojska do Paryża. Toż samo towarzystwo
postanowiło wyjść na spotkanie piérwszych wojsk, któ-
reby przybyły do Paryża, aby okazać, że naród nie przyj-
muje ich niechętnie i z nieufnością, ale jako rodaków i
braci swoich.

— W *La Presse* czytamy: Na jedném liczném zgromadzeniu robotników, gdy była mowa o milionie franków z listy cywilnéj, który Rząd tymczasowy przyrzekł rozdzielić pomiędzy robotników, doniesiono, iż Król Ludwik Filip i jego rodzina przybyli do Londynu bez żadnych zapasów pieniężnych. Na to odezwał się jeden z obecnych: „Prawdziwie, jest to dla nich bardzo przykro. Ja wam

Послѣ сего одинъ изъ рабочихъ отозвался; ,,Въ самомъ дѣлѣ, имъ очень плохо безъ денегъ. Я вамъ скажу, что намъ слѣдовало бы сдѣлать. Если этотъ милліонъ фр. раздѣлить на насъ, то на каждаго придется не болѣе двухъ фр.; такъ не лучше ли препроводить эти деньги бывшему Королю? Милостыня бѣднаго есть уваженіе несчастія.“ Проектъ сей нашелъ общее одобреніе.

— Почти ежедневно полиція отыскиваетъ предметы, вынесенные изъ Тюльери. Между прочими вещами отысканы: превосходная бронзовая группа и золотое ожерелье съ драгоцѣнными каменьями. Вещи, похищенныя въ Нельискомъ замкѣ, мало по-малу возвращаются лицами, которыя, въ первую минуту, присвоили ихъ себѣ, не воображая, что производятъ кражу. Цѣнность возвращенныхъ вещей простиралась сегодня утромъ слишкомъ до милліона фр.

— Коронные брилліанты и множество драгоцѣнныхъ вещей, стоимостію въ 300.000 фр., найденные въ комнатахъ герцогини Орлеанской и принцевъ Жуэнвильскаго и Монпансіерскаго, отданы, какъ извѣстно, въ казну. Народъ, ворвавшійся въ королевскія комнаты, всѣ найденные въ оныхъ вещи, брасалъ въ безпорядкѣ въ ванну, стоявшую при королевскомъ кабинетѣ, и оставилъ при ней на часахъ одного человѣка въ блузѣ, со старымъ пистолетомъ въ рукахъ, который въ продолженіе двухъ часовъ оберегалъ эти драгоцѣнности, пока его не смѣнили

— Временное правительство издало постановленіе на счетъ сооруженія памятника въ честь маршала Нея, на томъ мѣстѣ гдѣ онъ былъ разстрѣлянъ.

— Министръ юстиціи постановилъ, чтобы, на будущее время, на мѣста судей, назначались только лица, по представленію генеральнаго прокурора округа.

— Г-ну Кормененю поручено составить декретъ, коимъ судебныя издержки, по коммерческимъ тяжбамъ, будутъ сокращены.

— Г-нъ Тьеръ составляетъ теперь исторію февральскихъ смятеній.

— Изъ Алжира увѣдомляютъ, что Бу-Аудъ, одинъ изъ самыхъ ожесточенныхъ враговъ Франціи, покорился добровольно.

— Шерифъ Мулей Могаммедъ, извѣстный предводитель возстанія въ горахъ между Джиджели, Коло и Сетифомъ, покорился безусловно Франціи. Онъ будетъ отправленъ въ Алжиръ подъ крѣпкимъ карауломъ.

— (*Телеграфическая депеша*). Во многихъ французскихъ городахъ вспыхнули смятенія. Въ Ліонѣ возмутились два полка.

Англія.

Лондонъ, 1 *Апрѣля.*

На вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты, разсматривали бюджетъ военнаго министерства. Военный секретарь Г. Фоксъ Моль излагалъ предложеніе объ ассигнованіи суммъ на приведеніе въ оборонительное положеніе Велико-Британіи и ея колоній. Цѣлая армія, считая войска, которыя содержитъ Остъ-Индская компанія, будетъ состоять изъ 113.847 чел. Г. Юмъ предлагалъ ограничить это число 100,000 т., но проектъ министра принятъ 293 голосами противъ 39. Войска эти будутъ распредѣлены слѣдующимъ образомъ: 30,000 останется въ Англіи, 26,000 въ Ирландіи, а остальныя въ различныхъ англійскихъ колоніяхъ. Принявъ бюджетъ арміи, палата приступила къ третьему чтенію билля о подати съ доходовъ, а потомъ закрыла свое засѣданіе.

— 25-го числа въ Гласговѣ происходилъ большой хартистскій митингъ, въ которомъ участвовало около шести тысячь чел. Опредѣлили подать петицію относительно разрѣшенія общихъ выборовъ.

— Въ Ахенской газетѣ пишутъ, по извѣстіямъ изъ Брюсселя, что адмиралу Нэпиру предписано итти со всею своею эскадрою въ Балтійское море. Эта эскадра недавно пришла изъ Тага, гдѣ оставленъ только одинъ линѣйный корабль. Она состоитъ изъ шести линѣйныхъ кораблей и соотвѣтственнаго тому числа паровыхъ фрегатовъ и пароходовъ.

— Въ *M. Chronicle* обнародовано телеграфическое извѣстіе, по которому въ Дублинѣ начатъ процессъ противъ Гг. Смита О'Бріена, Мигера и Нитчеля. Слышно, будто бы Г. О'Бріенъ тайно оставилъ Дублинъ и отправился въ Парижъ.

— Пароходъ *Clyde* прибылъ въ Сутамптонъ съ новостями изъ западной Индіи; въ нихъ заключается нѣсколько любопытныхъ подробностей на счетъ столкно-

powiem co powinnibyśmy uczynić. Przez podział pomiędzy nas miliona fr. parę zaledwo franków przypadłoby na każdego. Niech lepiéj prześlą te pieniądze byłemu Królowi. Jałmużna ubogiego jest uszanowaniem nieszczęścia.“— Projekt ten zyskał potwierdzenie powszechne.

— Policya odbiera prawie codziennie przedmioty, zabrane z Tuilleryów; między innemi odzyskała: przepyszną grupę bronzową i naszyjnik złoty, wysadzany kosztownemi kamieniami. Przedmioty zrabowane w Neuilly zaczynają się także powoli znajdować. Wiele osób odnosi do Rządu tymczasowego rzeczy, które zrazu były sobie przyswoiły lub nabyły za bezcen. Odniesiono już tym sposobem rozmaitych rzeczy na wartość około miliona franków.

— Klejnoty koronne i mnóstwo rzeczy kosztownych, wartości 300,000 fr., znalezione w pokojach Xiężny Orleańskiéj i Xiążąt Joinville i Montpensier, oddano, jak wiadomo do skarbu. Lud, który wpadł do pokojów Królewskich, wszystkie znalezione w nich skarby, wrzucał w nieładzie do wanny, obok gabinetu Królewskiego stojącéj, i postawił przy niéj na straży jednego w bluzie, ze starym pistoletem w ręku, który przez dwie godziny pilnował tych kosztowności, dopóki go niezmieniono.

— Rząd tymczasowy wydał postanowienie, względem wystawieniu pomnika dla Marszałka Ney, w miejscu gdzie został rozstrzelany.

— Minister sprawiedliwości postanowił, aby na przyszłość posady sędziów dawane tylko były osobom, przedstawianym przez Jeneralnego Prokuratora okręgu.

— P. Cormenin otrzymał polecenie wypracować dekret, zniżający koszta sądowe w sprawach handlowych.

— P. Thiers zajmuje się obecnie napisaniem historyi wypadków Lutowych.

— Donoszą z Algieru, że Bu-Aud, jeden z najgorliwszych przeciwników Francyi, poddał się teraz dobrowolnie.

— Szeryf Mulej-Mohamed, sprawca powstania w górach między Dżydżeli, Kolo i Setifem, poddał się także bezwarunkowo władzom francuzkim. Szeryf pomieniony odprowadzony będzie do Algieru, pod silną strażą.

— (*Depesza telegraficzna*). W wielu miastach Francyi wybuchły niespokojności. W Lyonie zbuntowały się dwa półki.

Anglia.

Londyn, 1 *kwietnia*

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Niższéj, zajmowano się ważnym przedmiotem, t. j. budżetem wojskowym. Sekretarz wojenny, P. Fox Maule, rozwijał wniosek o udzieleniu summ potrzebnych na postawienie Wielkiéj Brytanii i jéj osad w stanie obronnym. Cała armia, licząc w to wojska, utrzymywane przez spółkę Wschodnio-Indyjską, składać się ma z 118,847 ludzi. P. Hume chciał tę siłę zbrojną ograniczyć do 100,000, atoli projekt Ministra utrzymał się większością 293 głosów przeciw 39. Rozkład tego wojska będzie następujący: 30,000 pozostanie w Anglii, 26,000 w Irlandyi, reszta zaś składać będzie załogi w rozmaitych posiadłościach Angielskich. Po przyjęciu budżetu wojskowego, przystąpiła Izba do trzeciego odczytania bilu o podatku od dochodów, a następnie odroczyła swe posiedzenie.

— Dnia 25 b. m. odbył się w Glasgowie wielki meeting Chartystów, na którym około sześć tysięcy osób było obecnych. Uchwalono petycyą o prawo powszechnych wyborów.

— Gazeta Akwisgrańska donosi z Bruxelli, pod d. 2 kwietnia, że angielski Admirał Napier otrzymał rozkaz wyjścia pod żagle jak najśpieszniéj, z całą swoją eskadrą, na morze Baltyckie. Wiadomo, że ta flota wróciła niedawno z Tagu, gdzie pozostał tylko jeden okręt liniowy, i że składa się z 6 okrętów liniowych i odpowiednéj liczby fregat parowych i innych parostatków.

— *Morning-Chronicle* ogłasza telegraficzną wiadomość z Liverpoolu, według któréj, wytoczony został w Dublinie process przeciw PP. Smith O'Brien, Meagher i Nitchell. Słychać, że P. O'Brien opuścił tajemnie Dublin i odpłynął do Paryża.

— Parostatek *Clyde* przybył do Southampton z nowinami z Indyi Zachodnich. Obejmują one kilka interessujących szczegółów o zajściach w San Juan Nicaragua. Dnia

веній въ Санъ-Хуанъ-Никарагуа. 1-го Января тамъ водружено было москитское знамя, при пушечныхъ выстрѣлахъ съ англійскаго военнаго парохода *Vixen*. Между тѣмъ вытѣсненныя никарагуасскія власти не замедлили прибыть обратно съ вооруженною силою, и взяли въ плѣнъ новаго губернатора маіора Годжесона, и капитана Лидделя, коему ввѣрено было начальство надъ гаванью. Пароходъ *Vixen* тотчасъ сообщилъ объ этомъ Ямайскому губернатору, который приказалъ отправиться туда нѣсколькимъ военнымъ судамъ, съ войсками, для возстановленія тамъ власти Москитовъ, или, что одно и тоже, англійской власти.

— Генералъ Флоресъ прибылъ, 2 Февраля, въ Кингстонъ въ Ямайкѣ, съ острова св. Өомы, гдѣ былъ на совѣщаніи съ своими агентами. Донынѣ все еще господствуетъ сомнѣніе на счетъ дѣйствительныхъ его намѣреній; говорятъ однако, что онъ хочетъ выйти на берегъ на какомъ-либо пунктѣ южной Америки.

Германія.

Баварія. *Мюнхенъ*, 23 *Марта*.

Вчера происходило открытіе засѣданія Баварскаго Сейма. Король открылъ его рѣчью, въ которой извѣстилъ о преобразованіяхъ, которыя будутъ предложены на обсужденіе Сейма. Королева Марія присутствовала при этомъ торжествѣ. Рѣчь Его Величества была прерываема неоднократно выраженіемъ общаго восторга. Вотъ главнѣйшіе пункты королевской рѣчи: „Чтобы устранить всякое воспоминаніе о прежнихъ заблужденіяхъ, я положилъ дать амнистію за всѣ политическія преступленія и проступки. Я повелѣлъ немедленно представить чинамъ проекты законовъ: 1) объ отвѣтственности министровъ; 2) о свободности книгопечатанія; 3) о выборахъ депутатовъ; 4) о дополненіи представительства; 5) о погашеніи земскихъ долговъ и, 6) о новомъ уложеніи. Сверхъ сего будутъ представлены: 1) основанія новаго учрежденія присутственныхъ и судебныхъ мѣстъ, гражданскаго и уголовнаго судопроизводства, уложенія полицейскаго и о наказаніяхъ, и 2) законъ на счетъ верховныхъ властей еврейскаго вѣроисповѣданія. Я предоставляю себѣ предложить въ послѣдствіи: 1) законъ о словесныхъ и всенародныхъ судебныхъ преніяхъ; 1) о лучшемъ призрѣніи государственныхъ чиновниковъ, ихъ вдовъ и сиротъ; 3) законъ о реформѣ Евреевъ. Предполагаю уничтожить лоттерею, какъ только положеніе государственныхъ финансовъ сіе дозволитъ. Я приказалъ также отмѣнить ландверный уставъ, съ цѣлію образовать національную гвардію.“

Ганноверъ, 28 *Марта*.

Его Величество Король уволилъ барона Фальке, по его просьбѣ, отъ должности члена тайнаго совѣта и, въ то же время, принялъ просьбу объ отставкѣ отъ всѣхъ министровъ, которые, однакожъ, до назначенія имъ преемниковъ, должны будутъ по-прежнему управлять дѣлами своихъ министерствъ; президентомъ новаго кабинета и министромъ иностранныхъ дѣлъ Король назначилъ графа Бениксона.

— Сегодня послѣдовало открытіе королевскихъ чиновъ.

— Въ Ганноверской Газетѣ, отъ 22 Марта, объявляютъ, для опроверженія тревожныхъ слуховъ, что Король находится здѣсь и не оставитъ своей столицы, доколѣ онъ можетъ содѣйствовать благу Ганноверцевъ и сохраненію порядка.

Шлезвигъ-Голштинское-Герц. *Ренсбургъ*, 30 *Апрѣля*.

Вчера, 3-го числа, происходило первое засѣданіе собранія Шлезвигъ-Голштейнскихъ чиновъ. Временное правительство, въ числѣ предложеній, сдѣланныхъ собранію, между прочимъ, испрашивало назначенія новаго временнаго правительства для завѣдыванія дѣлами страны, и немедленно сложило съ себя это завѣдываніе. Собраніе рѣшило единогласно, въ благодарность за управленіе и въ изъявленіе довѣрія, поручить дальнѣйшее управленіе дѣлами нынѣшнимъ членамъ временнаго правительства. Затѣмъ было рѣшено о присоединеніи Шлезвига къ Германскому Союзу.

— Сегодня прибылъ въ Редсбургъ Прусскій генералъ Боненъ, которому поручено командованіе Прусскими вспомогательными войсками, равно какъ и принцъ Вальдемаръ Августенбургскій, находящійся въ прусской службѣ. Въ рядахъ Шлезвигъ-Голштин-

1 stycznia zatknięta tam została chorągiew Moskitańska, przy wystrzałach z dział angielskiego parostatku wojennego *Vixen*. Tymczasem wygnane władze Nicaragui nie omieszkały powrócić z siłą zbrojną, i pojmały w niewolę Majora Hodgeson, nowego Gubernatora, i kapitana Liddell, któremu powierzone zostało dowództwo nad portem. Parostatek *Vixen* pośpieszył zawiadomić o tém Gubernatora Jamaiki, który wydał natychmiast rozkaz, aby kilka wojennych statków udało się z wojskiem na miejsce, dla przywrócenia tam władzy Moskitów, czyli, co na jedno wychodzi, władzy angielskiéj.

— Jenerał Flores przybył d. 2 lutego do Kingston na Jamaice, z wyspy św. Tomasza, gdzie miał konferencyą ze swemi ajentami. Panuje jeszcze niepewność względem jego rzeczywistych zamiarów; głoszą jednak, że chce wylądować na jakimkolwiek punkcie Południowéj Ameryki.

Niemcy.

Bawarya. *Monachium*, 23 *marca*.

Wczoraj nastąpiło otwarcie posiedzeń Bawarskiego Sejmu. Król zagaił je mową, w któréj zapowiedział reformy, mające być przełożonemi do rozstrzygnienia Sejmowi. Królowa Marya była obecną téj uroczystości. Mowa Jego Kr. Mości, przerywana była po razy kilka okrzykami ogólnego uniesienia. Oto są celniejsze jéj miejsca: „W celu zagładzenia wszelkiego wspomnienia dawnych wyboczeń, postanowiłem udzielić amnestyą za wszystkie przestępstwa i wykroczenia polityczne. Rozkazałem przedstawić niezwłocznie Stanom projekta praw: 1) o odpowiedzialności Ministrów. 2) o wolności druku; 3) o wyborach Deputowanych; 4) o uzupełnieniu reprezentacyi Palatynatu; 5) o umorzeniu długów ziemskich, i 6) o nowym kodexie Nadto będą złożone: 1) zasady prawodawcze nowéj organizacyi sądownictw i trybunałów, procedury cywilnéj i kryminalnéj, tudzież nowych kodexów karnego i policyjnego, i 2) prawo o uorganizowaniu władz wyższych duchownych wyznania Mojżeszowego. Zachowuję sobie na później przedstawić: 1) prawo o ustnych i publicznych rozprawach sądowych i o sądach przysięgłych; 2) prawo o lepszem opatrzeniu urzędników publicznych, ich wdów i sierot; 3) prawo o reformie Izraelitów. Zamierzam znieść loteryą, jak skoro stan dochodów krajowych tego dozwoli. Rozkazałem oraz przekształcić ustawę landwehru, w celu utworzenia gwardyi narodowéj.“

Hannower, 28 *marca*.

Jego Kr. Mość, uwolnił Barona *Falke*, na własną jego prośbę, od obowiązków Członka Rady Tajnéj, i w tymże czasie przyjął prośbę o uwolnienie od wszystkich Ministrów, którzy wszakże, do czasu mianowania swoich następców, mają zarządzać każdy swoim wydziałem. Prezesem nowego gabinetu, oraz Ministrem spraw zagranicznych, Król mianował Hr. Bennigsena.

— Dnia dzisiejszego otworzone zostały Stany Królestwa.

— Gazeta Hanowerska, z d. 25 marca, ogłasza, dla zapobieżenia fałszywym wieściom, że Król Jego Mość jest ciągle w stolicy, i że jéj nie opuści, dopóki w niéj może być czynnym dla dobra Hanowerczyków i dla utrzymania porządku.

Xięst. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Rendsburg*, 4 *kwietnia*.

Wczoraj, piérwsze Zgromadzenie Szlezwicko-Holsztyńskich Stanów zostało tutaj otwarte. Rząd tymczasowy złożył władzę w ręce Sejmu, pozostawiając mu wybór nowego rządu. Zgromadzenie wszakże przez wdzięczność i na znak zaufania, uprosiło członków Rządu tymczasowego, aby jeszcze i nadal w dotychczasowym składzie zajmowali się kierowaniem spraw publicznych. Następnie oświadczył się Sejm za przyłączeniem Szlezwigu do Związku Niemieckiego; wszakże północnéj jego części zostawiono wolność pozostania, jeśli zechce, przy Danii.

— Dziś przybył tu Prusski Jenerał Bonin, który ma dowodzić Prusskiém wojskiem posiłkowém, jako też Xiąże Waldemar Augustenburg, zostający w służbie Prusskiéj. W armii Szlezwicko-Holsztyńskiéj znajduje się teraz 10-ciu Szlezwicko-Holsztyńskich Xiążąt, z których czté-

ской арміи находится нынѣ десять Шлезвигъ - Голштинскихъ принцевъ, изъ которыхъ четыре состоятъ въ заграничной службѣ и нынѣ прибыли на войну.

— Когда передовые посты нашихъ войскъ, съ цѣлію предохранить городъ Апенрадъ отъ бомбардированія со стороны датскихъ военныхъ кораблей, добровольно очистили этотъ городъ и отступили къ главному корпусу нашей арміи, Датчане, изъ окрестностей Бо вошли въ городъ Апенрадъ въ числѣ 1,500 чел.; авангардъ ихъ показался было по сю сторону города, но нынѣ снова отступилъ.

— Здѣсь разнесся слухъ, будто бы Датчане произвели высадку при Говахтѣ (Лютіенбургѣ), впрочемъ слухъ сей не заслуживаетъ вѣроятія.

— Изъ Гамбурга пишутъ, отъ 4 Апрѣля, что въ тотъ день прибыли, по желѣзной дорогѣ, Прусскіе гвардейскіе полки, назначенные въ Голштинію. Они прошли по городу съ музыкою, прямо въ Альтону, находящуюся, какъ извѣстно, подлѣ Гамбурга.

— Принцъ Фридрихъ Гессенскій проѣхалъ чрезъ Гамбургъ, съ особымъ порученіемъ, въ Англію. Въ Копенгагенѣ полагаютъ послѣднюю надежду за эту державу.

rej zostają w służbie zagranicznéj, i teraz do walki pospieszyli.

— Gdy nasza przednia straż, dla ochronienia miasta Apenrade od bombardowania ze strony Duńskich okrętów wojennych, dobrowolnie opuściła to miasto i cofnęła się do głównego korpusu naszéj armii, w okolice Bau, Duńczycy w 1,500 ludzi wkroczyli do Apenrade. Forpoczty ich pokazały się już były o milę z téj strony miasta, ale teraz cofnęły się znowu.

— Krążąca tu pogłoska, jakoby Duńczycy wylądowali pod Howacht (Lütjenburg), nie zasługuje na wiarę.

— Z Hamburga donoszą, iż d. 4 kwietnia przybyły tam koleją żelazną Prusskie pólki gwardyi, przeznaczone do Xięstwa Holsztyńskiego. Wojska te przeszły z muzyką przez miasto, i udały się wprost do Altony, leżącéj, jak wiadomo, blisko Hamburga.

— Xiążę Fryderyk Hesski przejechał przez Hamburg ze szczególném poleceniem do Anglii. W Kopenhadze ostatnią nadzieję pokładają na tém mocarstwie.

Бельгія.

Брюссель, 26 *Марта*.

Отдѣленія палаты представителей объявили мнѣніе, что въ слѣдствіе событій, происшедшихъ въ Берлинѣ и Вѣнѣ, не нуженъ уже заемъ въ 40 до 45 милліоновъ фр., который потребованъ былъ правительствомъ до тѣхъ событій, и что сумма въ 20 до 25 милліоновъ будетъ достаточна для удовлетворенія издержекъ вооруженія и на вспоможеніе государственной промышленности.

— Во всей Бельгіи казенныя подати вносятся исправно; 4-й линейный полкъ, въ поданномъ военному министру объявленіи, обязался уступать четыре процента изъ получаемаго жалованья, на государственные расходы.

Кэрренъ, 25 *Марта*.

Сегодня захватили здѣсь, въ Бельгіи, нѣсколько тысячь человѣкъ, прибывшихъ по желѣзной дорогѣ изъ Парижа къ бельгійской границѣ, для провозглашенія республики. Всѣ они были невооружены, такъ какъ были извѣщены, что здѣсь ожидаютъ ихъ вооруженныя толпы, чтобы соединиться съ ними. Войска окружили станцію желѣзной дороги и всѣхъ ихъ арестовали. (По сообщенію газ. *Commerce Belge*, сей французско-бельгійскій легіонъ состоялъ всего изъ 100 чел.

Belgia.

Bruxella, 26 *marca*.

Sekcye Izby Reprezentantów objawiły zdanie, że w skutek wypadków zaszłych w Berlinie i Wiedniu, nie potrzebna już będzie pożyczka 40 do 45 milionów fr. jakiéj rząd żądał był przed temi wypadkami, i że dostateczną będzie summa 20 do 25 milionów na pokrycie kosztów uzbrojenia i na wsparcie przemysłu krajowego.

— We wszystkich częściach Belgii podatki wpływają do kass publicznych, a czwarty pólk liniowy oświadczył Ministrowi wojny, że na potrzeby kraju chętnie czwarty procent od swego żołdu odstępuje.

Quierrain, 25 *marca*.

Dziś ujęto tu, w Belgii, kilka tysięcy ludzi, którzy dwóma pociągami przybyli z Paryża na granicę Belgijską, dla ogłoszenia tu Rzeczypospolitéj. Byli oni wszyscy nieuzbrojeni, albowiem uprzedzono ich, że tu na nich czekają zbrojne tłumy, dla połączenia się z nimi. Zamiast tego, wojsko otoczyło dworzec kolei żelaznéj i wszystkich przybyszów pojmało. (Według dz. *Commerce Belge*, Francuzko-Belgijska legia składała się tylko ze 100 ludzi).

Нидерланды.

Гага, 20 *Марта*.

Правительство получило горестное извѣстіе о кончинѣ принца Александра Нидерландскаго, послѣдовавшей на островѣ Мадерѣ, куда онъ отправился было для излеченія болѣзни.

— Президентъ извѣстилъ сегодня палату депутатовъ, что Король принялъ просьбу объ отставкѣ министра юстиціи и на его мѣсто назначилъ Г. Донкеръ-Кортюи. Въ *Handelsblad* утверждаютъ, что министерство окончательно еще не составлено; достовѣрно только то, что ни одинъ членъ нынѣшняго кабинета, не вступитъ въ составъ новаго.

Niderlandy.

Haga, 20 *marca*.

Rząd otrzymał smutną wiadomość o śmierci Xięcia Alexandra Niderlandzkiego, który umarł na wyspie Madeirze, gdzie się dla słabości zdrowia był udał.

— Prezes zawiadomił dziś Izbę Deputowanych, że Król przyjął dymissyą Ministra sprawiedliwości, i w jego miejsce mianował P. *Donker Curtius*. *Handelsblad* zapewnia, że nowe ministerstwo nie jest jeszcze ostatecznie urządzone; to tylko pewna, że żaden członek dotychczasowego gabinetu nie wejdzie do składu nowego.

Италія.

Римъ, 20 *Февраля*.

Въ *Gazetta di Roma* обнародованъ сегодня составъ новаго министерства для церковной области. Въ слѣдствіе полученія отставки бывшими министрами, назначены: Кардиналъ Антонелли, президентомъ совѣта и министромъ иностранныхъ дѣлъ; Г. Гаэтано Рекки, министромъ внутреннихъ дѣлъ; адвокатъ Франческо Стурбинетти, министромъ милостей и юстиціи; монс. Карло Морикини, Низибійскій архіепископъ, министр. финансовъ; Г. Марко Минтетти, мин. публичныхъ работъ; князь Альдобрандини, военнымъ министромъ; адвокатъ Джюзеппо Галлетти, министр. полиціи. Настоящіе министры просвѣщенія и торговли, кардиналъ Меццофанти и графъ Пазолини, остаются на своихъ мѣстахъ.

Włochy.

Rzym, 20 *marca*.

Dzisiejsza *Gazetta di Roma* ogłasza utworzenie nowego ministerstwa dla Państwa Kościelnego. W skutku dobrowolnego ustąpienia dotychczasowych Ministrów, mianowani zostali: Kardynał Antonelli, Prezesem Rady i Ministrem spraw zagranicznych; P. Gaetano Recchi, Ministrem spraw wewnętrznych; Adwokat Francesco Sturbinetti, Ministrem łask i sprawiedliwości; Mons. Carlo Morichini, Arcy-Biskup z Nisibi, Ministrem skarbu; P. Marco Minthetti, Ministrem robót publicznych; Xiąże Aldobrandini, Ministrem wojny; Adwokat Giuseppe Galletti, Ministrem policyi. Dotychczasowi Ministrowie oświecenia i handlu, Kardynał Mezzofanti i Hrabia Pasolini, pozostają na swych posadach.

— На дняхъ произошли здѣсь непріятныя сцены, подавшія поводъ всѣмъ посланникамъ къ формальной протестаціи: буйная чернь сорвала съ Венеціянскаго дворца, гдѣ помѣщается австрійское посольство, гербъ этого посольства, и совершила это вандальское дѣло въ глазахъ караула гражданской стражи, ни сколько не потревожившейся тѣмъ. Папа глубоко огорченъ симъ происшествіемъ. Посланникъ, гр. Луцовъ пользующійся въ Римѣ общимъ уваженіемъ, отправилъ въ Вѣну курьера, и передалъ дѣла посольства секретарю; болѣзненное состояніе супруги не дозволило ему выѣхать изъ Рима.

— Въ здѣшнихъ газетахъ извѣщаютъ о постановленіи на военную ногу корпуса, состоящаго изъ 4-хъ полковъ пѣхоты, 2-хъ полковъ кавалеріи, 3-хъ полевыхъ баттарей и нѣсколькихъ инженерныхъ ротъ. Въ то же время былъ образованъ новый военный совѣтъ. Вчера вся пѣхота, которою можно было располагать, и егеря выступили въ направленіи къ Болоньи. Генералъ Дурандо и генералъ-адъютанты Массимо д'Азеліо и графъ Казенова должны были послѣдовать за ними вечеромъ. Не смотря на раннее выступленіе, многочисленный народъ провожалъ войска за городъ.

Ломбардо-Венеціянское Королевство.

Въ *Сѣверной Пчелѣ* напечатано 13 Марта:

Вся Ломбардія возстала съ оружіемъ въ рукахъ; вооруженныя толпы преслѣдуютъ во всѣхъ сторонъ разбитыхъ Австрійцевъ. Тридентъ и Италіянскій Тироль возмутились, и вооруженные горцы отвергаютъ Австрійское владычество. Въ Лоди, въ Кремонѣ произошли кровопролитныя сраженія, въ слѣдствіе которыхъ начальства должны были удалиться. То же случилось въ Павіи, въ Брешіи и въ Дезенцано. Въ Пицигетонѣ гарнизонъ сдался и крѣпость была взята съ десятью орудіями. Въ Веронѣ господствуетъ величайшее волненіе. Войска Фельмаршала Графа Радецкаго выступивъ изъ Милана, ретируются на Верону, гдѣ сосредоточивается корпусъ, находящійся подъ начальствомъ Фельмаршала-Лейтенанта д'Аспре. Оба корпуса состоятъ, по отпаденіи Италіянскихъ войскъ и по вычету урона, все таки изъ 60,000 чел. Австрійцы увели съ собою заложниками семнадцать уважаемыхъ Миланцевъ, и въ томъ числѣ сына поэта Манцони. — Великій Герцогъ Тосканскій, какъ извѣстно, двинулъ свои войска на помощь Ломбардо-Венеціянцамъ.

— Въ Миланѣ, временное правительство формировало, съ 24-го Марта, регулярные баталіоны для продолженія войны. Они будутъ присоединены къ арміи, получившей названіе *Альпійской*. 25-го Марта вступили въ Миланъ 5,000 Піемонтскихъ войскъ, и послѣ недолгаго отдыха, вышли изъ города, на преслѣдованіе Австрійцевъ. — Временныя правительства учреждены въ Герцогствахъ Пармскомъ, Піаченцскомъ и Моденскомъ. Кажется, эти страны желаютъ присоединиться къ Ломбардіи. Италія, подобно Германіи, также мечтаетъ о единствѣ. Вице-Король Ломбардіи прибылъ въ Боценъ, 26 го числа, а 28 пріѣхалъ туда Герцогъ Моденскій.

— Миланское временное правительство отправило депутацію къ Королю Сардинскому, съ предложеніемъ Е. В. Ломбардо-Венеціянской короны.

— Изъ Болоньи сообщаютъ, что также Папскія войска выступили въ Моденскія владѣнія.

— Изъ Флоренціи пишутъ, отъ 24-го Марта: „Начальства Пістро-Санты извѣщаютъ, что народонаселенія Каррары и Массы, зависящихъ отъ Герцогства Моденскаго, намѣрены присоединиться къ Тосканѣ. Онѣ провозгласили независимость.“

— Тессинскій государственный совѣтъ увѣдомилъ Форортъ, что Комское временное правительство проситъ позволенія провести въ Тироль, чрезъ Швейцарскія владѣнія, именно чрезъ Тессинъ и Граубюнденъ, около 1,200 плѣнныхъ Австрійцевъ, и что онъ разрѣшилъ это съ условіемъ, что и Граубюнденъ дастъ на то дозволеніе.

— Въ Генуѣ носился слухъ, будто-бы Англія протестовала противъ вступленія сардинскихъ войскъ въ Ломбардію; но объявленіе, прибитое 25 Марта на домѣ англійскаго консульства, извѣстило народъ, что этотъ слухъ несправедливъ.

(*С. П.*)

— W tych dniach zaszły tu nieprzyjemne sceny, które się stały powodem formalnéj protestacyi ze strony Reprezentantów zagranicznych. Rozhukana tłuszcza zerwała z pałacu poselstwa Austryackiego herb tegoż poselstwa, i dokonała to dzieło wandalizmu w oczach trzymającego straż oddziału gwardyi narodowéj, który wcale tém się nie wzruszył. Papież jest mocno dotknięty tym wypadkiem. Poseł Austryacki, Hr. Lützow, posiadający ogolny szacunek w Rzymie, wysłał natychmiast gońca do Wiednia, i zdał sprawy poselskie Sekretarzowi ambassady. Ciężka choroba żony jest jedyną przyczyną, że sam natychmiast nie opuścił Rzymu.

— W gazetach tutejszych donoszą o postawieniu na wojennéj stopie korpusu, składającego się z 4 półków piechoty, 2 półków jazdy, 3 bateryi polowych i kilku kompanii inżenierów. W tymże czasie utworzoną została nowa Rada Wojenna. Dnia wczorajszego cała piechota, którą można było rozporządzić, i strzelcy, wyruszyli ztąd drogą do Bolonii. Jenerał *Duranzo*, i Jenerałowie Adjutanci: *Massimo d'Azeglio*, (znany pisarz romansów i dzieł politycznych), i Hr. *Casenova*, mieli wyjechać za niemi wieczorem. Pomimo nader rannego wyjścia, niezmierne tłumy ludu przeprowadzały wojsko za miasto.

Lombardzko-Weneckie Królestwo.

W *Pszczole Północnéj*, z d. 13 marca, czytamy:

Cała Lombardya powstała z bronią w ręku; zbrojne tłumy ścigają ze wszech stron cofających się Austryaków. Trydent i Tyrol Włoski również podniosły rokosz, i uzbrojeni górale wyłamują się z pod Austryackiego panowania. W Lodi, w Kremonie zaszły krwawe utarczki, w skutek których władze ustąpić musiały. Toż samo zdarzyło się w Pawii, w Brescia i w Desenzano. W Pizzighitone załoga się poddała i twierdza została wzięta wraz z dziesięciu działami. W Weronie panuje największe wzburzenie. Wojska Feldmarszałka Hr. Radeckiego wyruszywszy z Medyolanu, cofają się ku Weronie, gdzie się koncentruje drugi korpus, zostający pod dowództwem Feldmarszałka-Porucznika d'Aspre. Oba korpusy, po odpadnieniu wojsk Włoskich i po wykreśleniu strat, składają się jeszcze z 60,000 ludzi. Austryacy uprowadzili z sobą, jako zakładników, 17 znakomitszych Medyolańczyków, a w téj liczbie i syna sławnego poety *Manzoni*. Wielki Xiąże Toskański, jak już wiadomo, wysłał swe wojska na pomoc Lombardyi i Wenecyi.

— W Medyolanie, rząd tymczasowy zaczął tworzyć, od 24 Marca, regularne bataliony dla dalszego prowadzenia wojny. Mają być one przyłączone do armii, która otrzymała nazwę *Alpejskiéj*. 25 Marca weszło do Medyolanu 5,000 wojska Piemonckiego, i po krótkim wypoczynku, wyruszyło z miasta dla ścigania Austryaków. Rządy tymczasowe zaprowadzone zostały także w Xięstwach Parny, Placencyi i Modeny. Zdaje się, że te kraje chcą połączyć się z Lombardyą. Włochy, na wzór Niemiec marzą o jedności. Wice-Król Lombardzki przybył do Bolzano (Botzen) 20 marca, a d. 28 przyjechał tamże Xiąże Modeński.

— Tymczasowy rząd w Medyolanie, wysłał, jak mówią, deputacyą do Króla Sardyńskiego, ofiarując mu koronę Lombardzką.

— Z Bolonii donoszą, iż także wojska Papiezkie wkroczyły do granic Modeńskich.

— Z Florencyi piszą pod d. 24 marca: Władze Pietro-Santa zawiadamiają, że ludność Xięstw Massy i Karrary, zależących od Xięstwa Modeny, ma zamiar połączyć się z Toskanią i ogłosiła już swoję niezawisłość.

— Rządząca Rada Kantonu Tessyńskiego, uwiadomiła Kanton Rządzący, iż rząd tymczasowy w Como, prosił o pozwolenie przewiezienia do Tyrolu, przez Szwajcaryą, a mianowicie przez Tessin i Graubünden, około 1200 jeńców Austryackich, i że taż Rada zgodziła się na to, pod warunkiem, że i Graubünden również na to zezwoli.

— W Genui krążyła pogłoska, jakoby Anglia protestowała przeciw wkroczeniu wojsk Sardyńskich do Lombardyi, atoli ogłoszenie, przybite na domie Konsulatu Angielskiego, d. 25 marca, obwieściło ludowi, że pogłoska ta jest bezzasadną.

(*P. P.*)

Неаполь, 12 *Марта*.

Nouvelliste de Marseille доставилъ извѣстіе, что Неаполитанскій Король согласился на желанія Сицилійцевъ и отправилъ повелѣніе въ Мессину, чтобы тамошняя цитадель передана была войсками жителямъ. Сіе извѣстіе напечатано также въ газетѣ *Lega Italiana* отъ 11 Марта, съ присовокупленіемъ, что Король дозволилъ, чтобы Сицилія образовало особое государство, подъ управленіемъ вице-короля, коимъ назначенъ президентъ временнаго правительства адмиралъ Ругіеро Сеттимо.

12 *Марта*.

Сію минуту получено оффиціальное извѣстіе, что Сицилійцы отказали во всемъ; они требуютъ, чтобы Король отрекся въ пользу своего наслѣдника. Лордъ Минто рѣшился воротиться въ Неаполь. Генеральный комитетъ послалъ въ Мессину курьера съ повелѣніемъ прекратить враждебныя дѣйствія противъ цитадели. Сицилійскій парламентъ соберется 28 Марта, и разсмотритъ всѣ вопросы.

— 13 числа, въ Неаполѣ произошли очень важные безпорядки: нѣсколько лавокъ было разграблено. Національная гвардія и линѣйныя войска быстро возстановили порядокъ. 15-го, Неаполь былъ спокоенъ. (*С. П*).

Испанія.

Мадритъ, 21 *Марта*.

Маркиза Альканицесъ, графъ Корресъ и лейбъ-медикъ Королевы докторъ Друмъ отправились третьяго дня въ Санъ-Себастіанъ, для встрѣчи и перевезенія въ Мадритъ сестры Королевы, инфантины Луизы, которую въ оффиціальныхъ бумагахъ даже не называютъ принцессою Монпансье. Инфантина выѣхала изъ Лондона 11 го с. м. и ожидается въ Санъ-Себастіанѣ къ 20-му числу.

— Говорятъ, что министры, желая, чтобы принцъ Монпансье пріѣхалъ въ Испанію съ супругою, предложили ему почетный Испанскій титулъ и командованіе частію войска, но Англійскій посланникъ будто замѣтилъ, что при нынѣшнихъ обстоятельствахъ это было бы неумѣстно.

— Генералъ Нарваэзъ предложилъ третьяго дня Королевѣ, что во вниманіе къ существующимъ революціоннымъ проискамъ нѣкоторыхъ лицъ, настоящій кабинетъ не находитъ другой мѣры, какъ—или подать въ отставку, или закрыть засѣданія кортесовъ на неопредѣленное время. Королева согласилась на послѣднюю мѣру, и въ слѣдствіе сего, вчера генералъ Нарваэзъ прочелъ въ обѣихъ палатахъ декретъ Королевы, отсрочивающій засѣданія Кортесовъ.

— На дняхъ получено здѣсь извѣстіе, что 21 числа, въ 7 часовъ вечера, отрядъ карлистовъ, числомъ до 400 чел., сдѣлалъ нападеніе на фабричный городъ *Igualada*, лежащій на пути изъ Сарагоссы къ Барселону, въ коемъ считается до 15,000 жителей и расположенъ гарнизонъ въ 1,600 чел. Карлисты увели нѣсколько жителей и офицеровъ, и захватили общественную казну.

—

Въ *Journal des Débats* пишутъ, что въ Мадритѣ произошли, 26-го Марта, весьма сильныя движенія, которыя были подавлены, и что городъ объявленъ въ осадномъ положеніи.

По случаю праздника Пасхи, слѣдующій Номеръ Вѣстника выйдетъ въ будущую Пятницу, то есть 16-го Апрѣля.

Neapol, 12 *marca*.

Nouvelliste de Marseille udziela wiadomość, że Król Neapolitański zgodził się na żądanie Sycylijczyków i posłał rozkazy do Messyny, ażeby tameczna cytadella wydana była przez wojska w ręce mieszkańców. Taż wiadomość znajduje się w gazecie *Lega Italiana*, z d. 11 marca, z dodatkiem, że Król zezwolił, izby Sycylia stanowiła Państwo oddzielne, pod zarządem Wice-Króla, którym mianowany został Prezes Rządu tymczasowego, Admirał Ruggiero Settimo.

Dnia 12 *marca*.

W téj chwili otrzymano tu urzędową wiadomość, że Sycylijczykowie odrzucili wszystkie warunki pojednania, które im Lord Minto w imieniu Króla podawał, i domagają się, aby Król abdykował na rzecz Następcy tronu. Lord Minto ma wrócić do Neapolu. Jeneralny Komitet Sycylijski posłał gońca do Messyny z rozkazem, aby wstrzymać nieprzyjacielskie kroki przeciw cytadelli. Parlament Sycylijski ma się zebrać ostatecznie d. 28 marca i zająć się roztrząśnieniem wszystkich kwestyi spornych.

— Dnia 13 w Neapolu zaszły nader ważne zaburzenia, sprawione przez Lazzaronów; wiele sklepów zostało zrabowanych; wszakże gwardya narodowa i wojska liniowe wprędce przywróciły porządek. Dnia 15, Neapol był spokojny. (*P. P.*)

Hiszpania.

Madryt, 21 *marca*.

Onegdaj, Margrabina Alcanices, Hr. Corres i przyboczny lekarz Królowéj dr. Drumm, udali się do San Sebastian, na przyjęcie i przywiezienie do Madrytu Infantki siostry Królowéj, któréj w pismach urzędowych nie nazywają Xiężną Montpensier. Infantka miała wyjechać z Londynu 11-go i przybyć parostatkiem do S. Sebastian, gdzie d. 20 była spodziewaną.

— Mówią, że Ministrowie usilnie zaprosili Xięcia Montpensier, aby małżonce swojéj do Hiszpanii towarzyszył, ofiarując mu naturalizacyą, tytuł Hiszpański i dowództwo części armii; atoli Poseł angielski miał uczynić uwagę, że krok ten, w obecnych okolicznościach, nie byłby nader przezornym.

— Jenerał Narvaez przełożył onegdaj Królowéj, że ze względu na istniejące rewolucyjne zabiegi pewnych osób, obecny gabinet nie ma innego środka, jak albo podać się do dymissyi, albo posiedzenia Kortezów na czas nieograniczony zawiesić. Królowa przystała na ostatni środek, i przeto wczoraj, Jenerał Narvaez odczytał w obu Izbach dekret Królowéj, zawieszający posiedzenia Kortezów.

— W tych dniach nadeszła tu wiadomość, że 19-go b. m., o 7-méj w wieczór, oddział Karlistów, z 400 ludzi złożony, napadł na fabryczne miasto Igualada, położone przy drodze z Saragossy do Barcellony, a liczące 15000 mieszkańców i 1600 załogi Karliści uprowadzili wielu mieszkańców i oficerów, oraz zabrali kassy publiczne.

—

Podług najnowszych wiadomości z Hiszpanii, w *Journal des Débats* donoszą, iż dnia 26 marca zaszły w Madrycie znaczne zaburzenia, które wszakże poskromione zostały. Miasto ogłoszono w stanie oblężenia.

Z okoliczności świąt Zmartwychwstania Pańskiego, następny Numer Kuryera wyjdzie w przyszły Piątek, to jest 16-go Kwietnia.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 9-го Апрѣля 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.